

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

CXI. Indultum, ut Fratres Minores Sancti Francisci Capuccinorum nuncupat.
in Gallia existentes, possint excipere Confessiones Monialium in Claustis
degentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CX.

Declaratio super Jurisdictione Protectorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, quoad Religiosos deputatos pro regimine & cura Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalænæ Civitatis Neapolis.

Dat. die 25. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **D**udum postquam fel. record. Clemens VIII. & Urbanus etiam VIII. alii que forsitan Romani Pontifices Prædecessores Nostri per suas in simili forma Brevis, seu etiam sub Plumbo expeditas literas, tunc, & pro tempore existentibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud Sedem Apostolicam Protectoribus diversas facultates quoad Religiosos ex certis Provinciis Reformatis ejusdem Ordinis pro servitio Ecclesiarum Monasteriorum Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalænæ Civitatis Neapolitan. ipsarumque Monialium spirituali regimine & cura pro tempore deputatos, sub certis modo & forma tunc expressis, concesserant & attribuerant; distique Protectores abinde facultatibus hujusmodi libere uti fuerunt, a recol. mem. Innocentio Papa XII. Prædecessore etiam Nostro emanavit Constitutio super moderatione jurisdictionis & auctoritatis Protectorum quorumvis Ordinum Regularium anno 1693. edita, ac successively anno 1694. prodierunt literæ in pari forma Brevis; per quas idem Innocentius prædecessor Ministro seu alteri Superiori Generali Familiæ Reformatæ Cismontanæ dicti Ordinis, pro tempore quoque existentibus, facultates quascunque Protectoribus memorati Ordinis, quoad Religiosos præfatos sic concessas & attributas, servata cæteroque in omnibus & per omnia supradictarum Clementis & Urbani, aliorumque Prædecessorum literarum forma & dispositione, restituit; & quatenus opus esset, de novo impartitus fuit, & aliàs, prout in ejusmodi Literis & Constitutione, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis. & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius respective continetur.

Jurisdictione Protectoribus hujusmodi a Clemente & Urbano VIII. asserta, quoad Religiosos d. Ecclesiis infervientes. Ab Innocentio XII. limitata.

Sed postmodum confirmata.

litem durantiibus causis a Successoribus concessa.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, tempore ipsius Innocentii Prædecessoris adhuc vigerent peculiare illa causæ & rationes, quibus dicti Clemens & Urbanus ac alii Prædecessores adducti fuerant ad enarratas facultates Protectoribus Ordinis hujusmodi, respectu dictorum Religiosorum concedendas, reintegratio ad illas Ministro seu Superiori Generali Ordinis prædicti, sicut præmittitur, facta effectum suum sortiri nequivit; unde idem Innocentius prædecessor dictorum Monasteriorum ac Religiosorum illic existentium regimen suscepit atque gessit; Sicuti quoque a similis mem. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam Nostro petatum fuit. Verum felic. itidem rec. Innocentius Papa XIII. pariter Prædecessor Noster, per Nos, qui Ordinis prædicti Protectoris munere apud hanc Sanctam Sedem tunc fungebamur, de omnibus præmissis, aliisque totius rei, necnon Monasteriorum præfatorum statum concernentibus, certior redditus, ab ejusmodi regimine abstinuit: Nobisque permittit ibidem exercere eam, quam olim dicti Ordinis Protectores exercuerant jurisdictionem & auctoritatem, quemadmodum re ipsa feci-

mus, ac etiam post nostram assumptionem ad Summi Apostolatus apicem ratione Protectionis hujusmodi, quam retinimus, facere perreximus. Hinc est, quod Nos omnem dubitationis & controversiæ, quæ circa auctoritatem Protectorum dicti Ordinis quoad Religiosos præfatos, temporis progressu postquam viam universæ carnis ingressi fuerimus, facile oriri possent, occasionem amovere: felicitique dictorum Monasteriorum directioni, ac paci, & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes: simulque considerantes, vix sperari posse prædictas Innocentii XII. Prædecessoris literas atque Constitutionem, propter easdem causas & rationes, quæ etiamnum durant, ob quas hæcenus in Monasteriis præfatis observari nequiverunt, nec in posterum quoque executioni demandatum ac observatum iri; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut dilectus filius noster Trojanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Acquaviva nuncupatus, quem in futurum successorem nostrum in Protectione hujusmodi deputavimus, alique deinceps pro tempore existentes Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud eandem Sedem Protectores, quoad Religiosos pro Ecclesiarum Monasteriorum præfatorum servitio, ipsarumque Monialium spirituali regimine & cura pro tempore etiam deputatos, omnibus & singulis facultatibus per dictos Clementem VIII. ac Urbanum, a iisque prædecessores, ejusdem Ordinis Protectoribus concessis & attributis: necnon auctoritate & jurisdictione quibus uti fuerint, Nosque tamquam Protectores hujusmodi uti fuimus & utimur, similiter uti ac potiri & gaudere libere licite, & valide possint & valeant, harum serie declaramus, statuimus, atque indulgemus; sicque & non aliter per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, distinquæ Sedis Nuncios, sublara eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et cum in posterum sint duratura.

Facultates a Clemente & Urbano PP. concessas in perpetuum eidem confirmantur Protectoribus.

Obstantibus derogatio.

§. 3. Non obstantibus præmissis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

Indultum, ut Fratres Minores Sancti Francisci Capuccinorum nuncupat. in Gallia existentes, possint excipere Confessiones Monialium in Claustis degentium.

CXI.

Dat. die 26.
Sept. 1733.
Pont. An. IV.

Causa pe-
tendæ con-
fessionis.

Quæ benignè
indulgetur.

Clausula.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **C**UM, sicut dilectus filius Cherubinus de Noves, Frater expresse Professus, Custos, & Socius Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, tam suo, quam dilectorum filiorum Fratrum, & præsertim Ministrorum Provincialium in Regno Galliarum existentium ejusdem Ordinis, nomine, Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti ad excipiendas Sacramentales Confessiones Monialium, aliarumque personarum ægrotantium, in Claustris degentium, multoties ab Ordinariis locorum invitentur, quin eis hæc in remorem gerere valeant, eo quod per Regulam ipsius Sancti Francisci Cap. XI. Fratribus universis dicti Ordinis præcipitur, ne ingrediantur Monasteria Monialium, præter illos, quibus a Sede Apostolica specialis ad id concessa est facultas; Nobis propterea idem Cherubinus, quo supra nomine humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Cherubinum, aliosque Fratres prædictos, specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum, in Regno Galliarum commorantibus, ad audiendas Confessiones præfatas idoneis, ac legitime approbatis, ut ipsi quotiescumque a locorum Ordinariis pro excipiendis Sacramentalibus Confessionibus Monialium, aliarumque personarum ægrotantium, intra Claustra degentium tantum requisiti fuerint, de Superiorum suorum licentia Claustra ejusmodi ingredi, illarumque Confessiones audire, illasque ab earum peccatis, pœnitentia salutari & aliis, quæ injungenda fuerint, eis respective injunctis, absolvi libere & licite possint & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

§. 2. Decernentes, easdem præsentibus literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Abbatì Generali, ac Diffinitoribus Congregationis Olivetanæ, quod deinceps Capitulum Generale ejusdem Congregationis Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ, sicque tres dies serius quam hæctenus fieri consuevit, celebrari debeat, facultas conceditur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, totius ejusdem Congregationis nomine, quod illius Capitulum Generale singulis triennii feria quinta ante Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrari consuevit in principali Monasterio, Montis Oliveti Majoris nuncupato, quod in deserto loco, seu solitudine de Accona Domini Senensis consistit, ac ita omnia in dicta Congregatione ordinata & disposita sunt, ut negotia in ejusmodi Capitulo Generali tractanda, intra quinque dies dumtaxat absolvantur; eoque brevi temporis spatio satis provideatur publicis privatisque singulorum Monasteriorum ipsius Congregationis necessitatibus.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus locus de Accona quatuor millium passuum a via publica, & undequaque a frequentia habitatorum remotus sit, convenientibusque in Monasterium prædictum omnibus Abbatibus, ac Vocalibus dictæ Congregationis præter Monachos de familia, in eo degentes Conversos, Vexuarios, & Ministros, non sine gravi incommodo ac dispendio parari possint pisces, ova, & lactinia diebus, quibus carniarum usus prohibetur, utpote quorum esculentorum illic copia non suppetit, vel quæ emenda veniunt cariori pretio, ac etiam præve qualitatibus, cum detrimento valetudinis Religiosorum illuc ex longinquis partibus adventantium, quibus mora hæctenus fieri consuevit tantum ibidem præstituta est; dictum vero Monasterium inopia labore, ac multo ære alieno gravetur, atque ex annuis contributionibus reliquorum Monasteriorum ejusdem Congregationis sustentetur; cupiatque propterea Procurator Generalis prædictus, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra, indulgeri; Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis Abbatì Generali, ac Diffinitoribus præfate Congregationis in proxima illius dicta annuali infimul congregandis, quod deinceps Capitulum Generale ejusdem Congregationis ipsa Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ, sicque tres dies serius quam hæctenus fieri consuevit, celebrari debeat; Itaut, durantibus tribus diebus hujusmodi, Abbates, Generales, & Locales, ac Visitatores dictæ Congregationis pro tempore extantes in suis respective muneribus, prout antea, continuare libere licite & valide possint & valeant, statuendi & ordinandi facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium tribuimus & impartimur.

§. 3. Decer-

CXII.

Dat. die 30.
Sept. 1733.
Pont. An. IV.

Qua die celebrari solet Capit. Gen.

Quototies tempore durare.

Locus, ejusque incommoda petiti- mum ad vicium compendandum.

Dispositio, de qua in Rubrica.